

1830

ONS JUBELJAAR

Een Eeuw geleden werd de Laterdaagsche Kerk gesticht

1930

15 NOVEMBER 1930

No. 22

35e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Efraïm — die verwacht zich met de volken.

Hosea 7 : 8.

IN HET LAND VAN GEORGE WASHINGTON.

(Aanteekening: In de Standaard beschrijft een medewerker een door hem en andere Europeesche journalisten door Noord-Amerika gemaakte rondreis. Hij is in zijn blad van 1 November j.l. gekomen aan hoofdstuk XXI, waarin hij het heeft over „de stad der Mormonen”, alwaar zij werden ontvangen door de „First Presidency” (het Eerste Presidentschap). Daar bestond gelegenheid om vragen te stellen, waarvan gretig gebruik werd gemaakt. Het sprcekt welhaast vanzelf dat het veelvoudig huwelijk daar allereerst ter sprake kwam: „de Zweed stevende direct af op de polygamie”. Hierop gaf President Grant bescheid. De Ster echter heeft reeds zoo dikwijls deze verouderde kwestie besproken, dat wij gemeend hebben dat gedeelte gerust weg te kunnen laten nu wij onzen lezers het overigens zeer lezenswaardige artikel hieronder aanbieden. Op een der vragen van den Standaard-medewerker: „Of geloof in Jezus Christus en de vrije wil des menschen vereenigbaar zijn?” komen wij op bladzij 373 van dit nummer even terug. — Redactie De Ster.)

Als een ziener stond hij daar.

Zijn stem beefde, z'n oog schouwde profetelijk historie en toekomst en met den diepsten ernst en in groote vervoering schetste hij den rondgang van Gods Volk, waarop de belofte rust en plechtig besloot hij: Als ik u in de oogen zie, is het mij duidelijk dat gij komt uit de landen, waar de zonen wonen van het geslacht, dat Gods Geest heeft. Slechts als u de oogen geopend zijn, zult gij weten, dat de profetie van Jesaja aan uw volken is vervuld.

Gij zijt Hebreërs, aan u zal opnieuw de belofte Gods worden bewaarheid.

We zaten in de groote ontvangkamer van het Presidentschap der Mormonen. De sobere, doch voorname zaal had lambrizeering van Kaukasisch walnoot. Slechts een enkele versiering brak de zware betimmering, waarmede de meubelen in overeenstemming waren. Achter de tafel zaten de drie oude heeren, die te zamen het presidentschap vormden, en daarvoor zaten in een grooten boog de Europeesche journalisten.

Men had ons in Salt Lake City reeds heel wat van het Mormonisme laten zien, doch de ontvangst door de hoofden van de heiligen der laatste dagen was wel het hoogtepunt. Nadat eenige vriendelijke woorden over en weer gewisseld waren en de jongste der presidenten — eigenlijk mag niet gesproken worden in het meervoud, omdat de drie één hoofd zijn — in verband met wat we gezien hadden iets van het Mormonisme in Utah en daarbuiten verteld had bestond er gelegenheid om vragen te stellen.

Wellicht heeft het presidentschap nooit een gezelschap ontvangen, dat daar zoo gretig op inging. Er is ook in Europa zooveel van Salt Lake City en van de volgelingen van Joseph Smith gehoord, dat men nu ook de gelegenheid wilde benutten om maar op den man af te vragen, wat men wilde weten.

Men vroeg naar de administratie, den aanhang, het priesterschap, het kerkregeer en zoo meer.

Een vraag echter bracht de spanning.

Waarom, zoo luidde zij, stuurt gij zendelingen naar Nederland, Duitschland, Engeland en de Skandinavische naties, landen waar toch Christenvolken leven, en waarom niet veeleer naar Japan, China en de heidenvolken?

Die vraag hield verband met de rede, die onze wel zeer vriendelijke gids in Salt Lake City, Prof. Thomas, 's Zondagsmiddags in de kerk had gehouden inzake de fundamenteele beginselen van het Mormonisme.

Hij had beleden het geloof in Jezus Christus en den Bijbel als Gods Woord, doch hij had ook gesproken van den vrijen wil des menschen, van de voortgaande openbaring, van het boek van Mormon, van hun opvatting van de Godheid.

Voor de meesten der Europeesche journalisten was dit onverteerbare kost geweest. Doch voor mij, hoever we ook van elkaar stonden, was er veel bekends in, zelfs veel sympathieks. Den volgenden morgen, toen we over de gronden, die bij tempel en tabernakel behooren liepen, trok de Professor een plooi om z'n mond en vroeg hij schalks: „Waarom fronste je de wenkbrauwen gistermiddag, toen ik sprak van den vrijen wil des menschen?” De leeperd kende natuurlijk de Calvinistische principes en vandaar zijn vraag.

Doch nu was er de wedervraag.

Over Prof. 'Thomas' gezicht trok een glimlach. Doch President Grant bleef voorzichtig. Zijn antwoord ontweek de kwestie.

Eenige andere vragen drongen op. Dan, plotseling staat de 77-jarige Anthony W. Ivins op, hij kan het niet op zich laten zitten. Het antwoord brandt hem op de tong en zijn hart drijft hem te spreken. Met een diep besef van de waarheid te hebben, schildert hij den uittocht van de tien stammen Israëls. Van Assyrië trokken ze in later eeuwen naar den Kaukasus en vandaar naar de streken van de Baltische en Noordzee. Gij zijt Hebreërs, geen Joden, op u rust de profetie, gij zijt van Gods volk. Waarom moeten wij nu daar Zending drijven? Omdat we tot dit volk moeten gaan, met de openbaring, die eeuwen heeft gesluimerd, en tot vervulling brengen de profetie, die is voorzegd.

't Was indrukwekkend, den grijsaard te hooren spreken. De voor niets wijkende overtuiging sprak in hem, hoe wankel deze theorie wetenschappelijk ook is.

Natuurlijk vermenigvuldigden de vragen tijdens het luisteren, doch de eerbied noopte tot zwijgen.

Toen we buiten waren en bezichtigden de standbeelden van de beide broeders Joseph, den profeet en Hyrum, den patriarch, die beiden voor hun geloof den marteldood stierven, sloeg het „ongeloof” naar buiten. In groepjes liep men langs de tuinpaden, druk discussieerend over het gehoorde. 't Was de verstandige Prof. Thomas, die zeide: „Mormonisme gelooft men of men gelooft het niet, te bewijzen is het niet”, en ook dit klonk me niet vreemd in de ooren, al mag nog één vraag op dit vragen afsnijdend woord volgen, n.l. of geloof in Jezus Christus en de vrije wil des menschen verenigbaar zijn?

In het museum nabij de gebouwen bevond zich heel wat, dat betrekking had op de geschiedenis van het Mormonisme en heel interessant waren wel de voorwerpen, die de mormoonsche pioniers op de hoogvlakten van Utah bij opgravingen hadden gevonden. De geprepareerde lijken, de handwerktuigen en vele andere dingen wezen niet enkel op vroegere bewoning, doch op een vrij hooge beschaving voorafgaande aan de roodhuiden.

In een der zalen van de Universiteit was men bezig de skeletten te reconstrueeren van de geweldige dieren, die hier eenmaal hebben verkeerd, monsters wier afmetingen herinneren aan de kracht van de heerschers van het dierenrijk, waarvan God spreekt tot Job. Natuurlijk weet de „wetenschap” precies wanneer deze dieren de aarde deden dreunen van hun stap. Een papiertje aan een der skeletten gaf aan, dat dit kracht-beest 8 millioen jaar geleden heeft geleefd.

De Mormonen zijn, toen ze uitweken naar het Westen, en in dit dal hun tenten opsloegen, niet ongelukkig geweest in hun keus, al heeft het heel wat moeite en volharding gekost om door middel

van irrigatie de landen vruchtbaar te maken. Niet enkel godsdienst en zending, onderwijs en wetenschap trok hun belangstelling, met grooten ijver heeft dit volk gearbeid voor het dagelijksch brood en 't is in menig opzicht een welvarend volk geworden. De toewijding voor wat men gelooft de waarheid te zijn, is groot en zou velen, die zich discipelen van Jezus Christus noemen, ten voorbeeld mogen zijn. (Standaard.)

GOD ONZER VAADREN, U ROEPEN WIJ AAN.

C. W. PENROSE.

E. BEESLEY.

1. God on - zer vaad-ren, U roe-pen wij aan, Kind-ren van 't volk dat Uw
 2. Dank-baar voor alles waar-van G' ons voor-ziet, Lo - ven en prij - zen wij
 3. Geest-lijke ga-ven ver-sie-ren U-w Kerk, Zi - on blijft bloe-ien, wordt
 4. Sterk in den strjd door de kracht die Gij schenkt, Stre - ven wij voor-waarts naar

woord mocht ver-staan: Geef dat ons hart van Uw lief - des - vuur brand',
 U in ons lied; Leids-man en Gids, laat ons hou-den Uw hand;
 glans - rijk en sterk, 't Slag-woord luidt: Blijft in den heill-gen band;
 't doel dat ons wenkt: Glo - rie en heil in het He - mel - sche land -

f
 Nim - mer der zon - de ver - pand! }
 Nim - mer der zon - de ver - pand! } Nim - mer, nim - mer, nim - mer der
 Nim - mer der zon - de ver - pand! }
 Nim - mer der zon - de ver - pand! }

zon - de ver - pand, Im - mer, im - mer, im - mer ons trouw-pleit ge-stand!

(Hollandsche woorden van Frank I. Kooyman.)

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voor den Zondagsschool-President voor December 1930.

Avondmaalsvers:

Zegen, Heer, m' om Jezus' wil,
 Wijl ik, kinderlijk en stil,
 Brood en kelk aanvaarden ga:
 Gedachtenis aan Golgotha.

Opzegttekst voor December 1930.

Het 13e Artikel des Geloofs.

Wij gelooven te moeten zijn oprecht, kuisch, welwillend, deugdzaam, en goed te moeten doen aan alle menschen; waarlijk mogen wij zeggen, dat wij de vermaning van Paulus volgen: „Wij gelooven alle dingen, wij hopen alle dingen”, wij hebben vele dingen doorstaan en hopen in staat te zijn alle dingen te kunnen doorstaan. Indien er iets deugdelyk, liefelyk of goed of prijzenswaardig is, zoo streven wij naar die dingen.

Toespraakjes van 2½ minuut.

7 December. 1. „Het Evangelie van Broederschap”. De Gelijkenis v. d. Barmhartigen Samaritaan; de geschiedenis van Dorcas; Paulus' genegenheid voor Onésimus. N. T. les 42.

2. „Zielslief heeft 't hart van den Herder”. Zeg dit lied op. In deze Ster.

14 December. 1. „De komst van Christus”. Beschrijf gebeurtenissen die in verband staan met Zijn tweede komst. Leer en Verb. 88: 87—107; Matt. 23; L. en V. 110: 13—16; Openb. 21.

2. Zeg op het „Kerst-Wiegelied” dat in deze Ster staat.

21 December. 1. „Een hulde aan Paulus”. Verhaal de mooie gebeurtenissen uit Paulus' leven, die hem een wáár Christus-volger maakten.

2. „Waartoe wij lijden”. Haal de geschiedenis van Job aan. Hieruit blijkt dat lijden niet altijd een gevolg is van zonde-doen. Job leert ons te lijden en te dulden met volstanding geloof in de goeder-tierenheid Gods. In zijn ellende roept hij uit: „God zal mij dooden, niets hoop ik meer, maar 'k handhaaf stervend bij Hem mijn eer.” En even later juicht hij:

Och stond mijn woord in duurzaam schrift!

Och, wierd het met een ijzren stift

In marmarsteen gehouwen:

„Ik weet het, mijn Verlosser leeft,

Die eenig, eeuwig uitkomst geeft,

De Rots van mijn vertrouwen!”

28 December. 1. Het Rijk van den Heiland niet van deze aarde.

„Rijst, vorsten, van uw tronen op
Met al uw pracht en waarde!
Legt diadeem en rijksstaf neer
En brengt geknield den Koning eer,
Wiens Rijk is niet van d' aarde!”

„Neen, zijn koninkrijk is niet van deze aarde, hij zal geen lijfwacht en geen soldaten hebben, geen paleis en geen schatten, hij zal leven als de armste visscher van Genesareth's meer, hij zal de dienstknecht wezen der geringen en armen, zieken zal hij genezen, bedroefden zal hij troosten. Hij zal lijden om ons den prijs van 't lijden te leeren schatten. Hij zal wezen de koning der tranen, van het erbarmen en de vergiffenis. Zijn troon zal wezen een kruis. Waarheid en gerechtigheid heeft hij gegrondvest op aarde; zóó zal hij heerschen over de harten!” (Jules Lemaitre, „Prinses Lilith”). Zie Jesaja 53.

2. „Op de grens van twee jaren”. „Wat geeft het jaareinde veel te denken, een stuk levensgeschiedenis werd weer afgewikkeld, allerlei ervaringen, waarvan sommigen voor ons geheel nieuw waren, deden wij op, veel was er dat wij niet begrepen, meer nog dat wij niet verwachtten. Deze moest in zijn omgeving zien ledig worden een plaats, die hij nog, o, zoo gaarne, bezet zou wenschen, bij een ander werd het reisgezelschap vergroot, nieuwe banden, nieuwe bonden hier en ginds de teêrste banden verbroken — wie zal zeggen, hoeveel tranen op den laatsten avond des jaars worden geschreid, wie zeggen, uit hoeveel gelukkige menschenharten opstijgt in deze laatste ure het stille lied van innige dankbaarheid?” (F. W. Drijver, Langs opgaande wegen).

UTRECHTSCH E CONFERENTIE.

Zondag den 23sten December zal te Utrecht — wij kondigden het reeds voorloopig aan in ons vorige nummer — de halfjaarlijkse conferentie van het Utrechtsche District gehouden worden. Er zullen drie bijeenkomsten gehouden worden dien dag, alle drie in het Jaarbeursgebouw, Vredenburg: de eerste des voormiddags om tien uur, de latere op uren, die in de Zondagmorgendienst en in de vergadering op Zaterdagavond zullen aangekondigd worden.

Zaterdagavond om 7 uur wordt er een buitengewone vergadering gehouden in het gewone lokaal aan de Kruisstraat. Alle leden van het Utrechtsche District die deze conferentie kunnen bijwonen, en tevens alle bezoekers van andere districten, worden dringend uitgenoodigd deze samenkomst te bezoeken.

President John A. Widtsoe wordt omstreeks dien tijd in ons land verwacht en wij hopen hem aanwezig te zien.

ZIELSLIEF HEEFT 'T HART VAN DEN HERDER.

Deseret Sunday School Songs No. 295.

Zielslief heeft 't hart van den Herder,
 Zielfslief elk schaapje in Zijn kooi;
 Reiner dan goud is Zijn liefde:
 Goud van 't zuiverst allooi.
 Zielslief ook heeft Hij die „andren”,
 Waarheen elk schaapjen ook liep,
 Over 't gebergt zal Hij 't volgen,
 Over de waatren zoo diep.

Koor: Ginds dolen z' om in 't woestijnland,
 Honger en koude ten prooi;
 Daar snelt Hij heen ter bevrijding,
 Brengt hen terug in de kooi.

Zielslief heeft 't hart van den Herder,
 Zielslief de lamm'ren der kooi;
 Enklen gaan dwalen en dolen,
 Honger en koude ten prooi.
 Ziet hoe de Herder der schapen
 Zoekt naar het lam, dat daar dwaalt,
 't Weerbrengt met groote verheuging,
 D' eindlooze losprijs betaalt.

Zielslief heeft 't hart van den Herder
 't „Negen-en-negentig”-tal,
 Zielslief de schaapjes die dolen,
 Ver van de veilige stal.
 Hoort gij Zijn roepstem niet nooden,
 Pleiten, zoo zacht en zoo teer:
 „Wilt gij mijn schaapjes niet zoeken,
 Brengt gij 't verloorne niet weer?”

Weiden bij „zeer stille waatren”,
 „Grazige”, biedt Hij ons aan —
 Heere, wij antwoorden blijde:
 „Ja, dierbre Meester, wij gaan!
 Maak ons Uw ware onderherders,
 In wie Uw liefdesvuur vlamt':
 Wil in 't woestijnland ons zenden,
 Zoekend Uw dwalende lam.”

NIEUWE-BEDEELINGSGEDACHTEN.

't Getuigenis van den Nieuwen Getuige: het Boek van Mormon.

Het hart van het Boek van Mormon — de Amerikaansche Heilige Schrift — is zijn getuigenis voor den Christus. Het verslag verhaalt het in vervulling treden der teekenen, aan het Nephietenvolk beloofd, van de geboorte en den dood van den Christus. De teekenen van den dood zouden drie dagen van duisternis zijn met groote aardbevingen, stormen, vloedgolven, enz. enz., wat allemaal letterlijk in vervulling trad. Toen alles over was, spreidden duisternis en stilte „de ontzaggelijke wieken al broedend” over 't land, en werd er gehoord — mogen wij zeggen als een omroep — de stem van den Christus in alle deelen des lands, zeggende:

„Ziet, ik ben Jezus Christus, de Zoon Gods. Ik schiep den hemel en de aarde en al hun heir. Ik was bij den Vader van den beginne. Ik ben in den Vader en de Vader is in Mij; en in Mij heeft de Vader Zijnen naam verheerlijkt. Ik kwam tot de Mijnen en de Mijnen ontvingen mij niet. En de Schriften aangaande Mijne komst zijn vervuld. En zoovelen Mij aangenomen hebben, dien heb Ik macht gegeven kinderen Gods te worden; en door Mij komt verlossing en in Mij is de wet van Mozes vervuld. Ik ben het licht en het leven der wereld. Ik ben de Alfa en de Oméga, het begin en het einde. Gij zult Mij niet meer offeren het vergieten van bloed; ja, uwe offeranden en uwe brandoffers zullen weggedaan worden; want Ik zal geen uwer offeranden en brandoffers meer aannemen. Gij zult Mij offeren een gebroken hart en een verslagen Geest. — Ziet, Ik ben tot de wereld gekomen om verlossing te brengen, om de wereld van zonde te redden. Daarom, wie zich ook bekeert, en tot Mij komt als een kindeke, hem zal ik aannemen, want derzulken is het koninkrijk Gods. Ziet, voor derzulken heb ik Mijn leven afgelegd en het wederom opgenomen; bekeert u daarom, en komt tot Mij, gij einden der aarde, en wordt zalig.” (Het Boek van Mormon, III Nephi IX : 15-22).

B. H. ROBERTS.

HUISBEZOEKbroedERS.

December-les: No. 3, Nieuwe Rijmpreekjes, in dit Ster-nummer:
G o e d u i t K w a a d.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: FRANK I. KOOYMAN - ASSISTENT: PIETER VLAM

WILSVRIJHEID.

Of geloof in Jezus Christus en de vrije wil des menschen verenigbaar zijn? Zoo vraagt de schrijver van het reisverhaal, waarvan wij een gedeelte overnemen op de eerste bladzijden van dit Ster-nummer.

Hier komen we, om met Rev. R. J. Campbell (De Nieuwe Theologie) te spreken, hier komen we gewis op glibberig terrein, een waarop waarschijnlijk meer onzin verkondigd is dan op elk ander van het gebied der filosofische of theologische bespreking.

Het is niet ons plan hier in te gaan op al de haarkloverij op het gebied der logica, in verband met deze strijd-vraag ontstaan, of op de theologische redeneering, die spreekt van den verzwakten of verdorven wil, ingevolge onze zondeval. Wij willen alleen maar wijzen op het moeilijk te loochenen feit dat wij een zeker vermogen van individueel zelfbestuur en zelfbeheersching hebben.

„Weet dit, dat iedere ziel die leeft,
Haar eigen keus: wilsvrijheid heeft”,

zoo zingen wij in ons lied. Dit leerstuk veronderstelt dat ieder individu een vrij handelend wezen is, immer in staat om tusschen het hoogere en het lagere te onderscheiden en te kiezen. Nu moge iedere ziel geen volmaakt vrij handelend wezen zijn: in een eindig wezen bestaat zoo iets als volmaakte vrijheid niet. Bij een kwestie die een moreele keuze vereischt, weten wij zeer goed dat wij rekening moeten houden met onze beperkingen, nooit is zoo'n keus beslist onbelemmerd.

Maar juist onze begrenzingen en onvolmaaktheden zijn oorzaak dat wij iets afweten omtrent onze keuze van goed en kwaad. Onbeperkte vrijheid van keus moge niet bestaan — de eenige vrijheid die wij bezitten wordt soms vergeleken bij die van een vogel in een kooi — maar we kunnen kiezen tusschen het hooger en het lager standpunt.

Over den menschelijken vrijen wil wordt ook wel gedacht ongeveer als over het kompas van den zeeman. De kompasnaald, dit weet een ieder, wijst niet immer en altoos naar de pool. Men moet met haar kleine afwijkingen rekening houden, maar ze vormen geen werkelijke belemmering voor het varen van het schip, en het kompas zelf kan niet wegloupen.

Dat de Heiland een zekere wilsvrijheid in den mensch erkende, kunnen wij in de Evangeliën lezen. Mattheus (11 : 20) schrijft:

„Toen begon Hij de steden, in dewelke Zijne krachten meest geschied waren, te v e r w i j t e n, omdat zij zich niet bekeerd hadden.”

Geen spitsvondigheden of haarkloverijen zijn er noodig om te kunnen verstaan, dat de Zaligmaker hier òf een volkomen òf een beperkte bekeeringsvrijheid veronderstelde bij de inwoners der drie onboetvaardige steden. Waartoe anders het v e r w i j t?

„Jeruzalem, Jeruzalem!” zoo laat dezelfde schrijver (23 : 27) den grooten Zendeling spreken,

„gij die de profeten doodt en steenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb ik uwe kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkewijs eene hen hare kiekens bijeenvergadert onder de vleugelen; en gij lieden hebt niet gewild.”

Wat! Christus, de Godmensch, de God-met-ons, wilde.... en het volk verzette zich daartegen? Kòn dat als daar geen wilsvrijheid was, al was het dan ook een beperkte wilsvrijheid?

„Ik weet”, zegt de Nephieten-profeet Alma (29 : 4),

„dat God den menschen geeft volgens hun verlangen, hetzij tot den dood of tot het leven; ja, ik weet dat Hij de menschen bedeeft volgens hunnen wil, hetzij tot zaligheid of tot verwoesting.”

De tweede Nephi zegt dat de menschen vrij zijn om voor zichzelf te handelen:

„De menschen zijn vrij naar het vleesch; en alle dingen, welke tot nut van de menschen zijn, zijn hun gegeven. En zij zijn vrij om te kiezen, hetzij vrijheid en het eeuwige leven door den grooten Middelaar aller menschen, of om te kiezen gevangenschap en dood, volgens de kracht des Satans; want hij zoekt alle menschen in ellende te storten, gelijk hij is.”

Onze God en Zaligmaker wil dat alle menschen zalig worden en tot kennis der waarheid komen (1 Timotheus 2 : 3 en 4). Nu weten wij heel goed dat tegenover deze teksten allerlei andere teksten gezet worden, speciaal uitspraken van den apostel Paulus, waarvan sommige „zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste menschen verdraaien gelijk ook de andere Schriften tot hun eigen verderf”, zooals Petrus getuigt (2 Petrus 3 : 16). In weerwil van de uitdrukkelijke verklaring van Paulus dat God wil dat alle menschen zalig worden, wordt er gewezen op de tekst in Romeinen (9 : 21) waar gevraagd wordt of de pottenbakker geen macht heeft over het leem, om uit denzelfden klomp te maken het eene een vat ter eere, en het andere ter oncere? waaruit, met wat inlegkunde (lineininterpretieren) gelezen wordt dat de Alvader het eene kind bestemt voor eeuwig geluk, het andere voor eeuwige verdoemenis. De

Apostel Paulus echter dacht er zelf klaarblijkelijk zoo niet over, want hij schrijft aan Timotheus:

Doch in een groot huis zijn niet alleen gouden en zilveren vaten, maar ook houten en aarden vaten; en sommige ter eere, maar sommige ter oneere. In dien dan iemand zich zelven van deze reinigt, die zal een vat zijn ter eere, geheiligd en bekwaam tot gebruik des Heeren, tot alle goed werk toebereid. (2 Tim. 2 : 20 en 21).

Hier hangt het dus van 's menschen eigen streven af of hij wordt een vat ter eere — volkomen in harmonie met des Heilands uitspraken en houding in deze. En in den geest van den Heiland zegen wij met den dichter:

„Dat nooit een ziel het licht verguiz!
Al kan geen macht haar dit verhindren:
God onderwijst, verlicht, verklaart,
Maar dwingt niet één van Zijne kindren;
Hun willig hart moet voeren naar 't
Onzegbaar heerlijk Ouderhuis”.

K.

NIEUWE RIJMPREEKJES.

3. *Goed uit kwaad.*

Toen Rusland Sebastopol kwelde met hevig geschutsvuur wel-
eer, toen sloeg dat een bron bloot en welde daar water omhoog
voor het heir, 't belegerde heir, dat versmachtte voordat deze bron
werd ontdekt: het schieten dat menschen moest slachten, heeft
levenselixer verstrekt!

Mijn vijand ging leugens vertellen, tot nadeel mijns arbeids be-
dacht, en ziet! hij ontdekte mij wellen, verborgene bronnen van
kracht! Had hij niet zijn leugens verzonnen, mijn vijand, 'k ver-
zeker het u, dan lagen waarschijnlijk die bronnen nog in mij te
sluimeren nu!

't Is noodig dat ergernis komt, vriend (wis... wee hem, die de
aanleiding geeft!) maar waarom de waarheid verblond, vriend,
dat ergernis heilswerking heeft? 't Is noodig dat w' in ons ont-
dekken krachtbronnen, nog nimmer vermoed: kan ergernis hulp
hier verstrekken, welnu, dan doet ergernis goed!

Reympreecker.

Aangekomen.

Den 24sten October zijn te Rotterdam aangekomen Ouderling Don
Fred Smith, van Salt Lake City, en Ouderling Gerard J. Klomp, van
Ogden, Utah, om hier te lande zendingswerk te verrichten. Ouderling
Smith is te Amsterdam (over het IJ) geplaatst; Ouderling Klomp te
Gouda.

EENMAAL ZAL 'T HART VERSTAAN.

Deseret Sunday School Songs, No. 293.

Niet nu, maar in de toekomst eens,
 Misschien pas aan het eind der baan,
 Wordt duidelijk ons 't doel des geweens,
 En daar, eenmaal, zal 't hart verstaan.

Koor:

Vertrouw op God dan, immermeer!
 Vrees niet, want Hij bestuurt uw paân.
 Hoe donker 't zij, geef toch Hem eer,
 Eenmaal, eenmaal zal 't hart verstaan.

Daár wordt weer elke draad geheeld,
 Verbroken hier als dierbren gaan;
 Al 't duister wordt een helder beeld,
 En dan, ja dan zal 't hart verstaan.

Wij weten eens waarom geen zon,
 Maar schaduw valt op onze baan,
 Waarom het lied, dat pas begon,
 Verstomde — straks zal 't hart verstaan.

Waarom het liefst' ons vaak ontvalt,
 Het dierbaarst pand ons moet ontgaan,
 Waarom de vreugd soms wordt vergald —
 Daar ginds, eenmaal, zal 't hart verstaan.

God kent den weg, weet elk „waarom”,
 Hij leidt ons, voert ons feilloos aan.
 Ons oog zal ziën, in 't heiligdom,
 Ja daar, daar ginds zal 't hart verstaan.

K.

ZUSTERS--HULPVEREENIGING.

Huisbezoekles voor December: *V e r d r a a g z a a m h e i d*. Lees „Alpengloeien” in het Ster-nummer van 1 Nov. j.l. Bespreek deze vragen: Is een madonnabeeldje, als iets om voor te gaan knielen, iets dat u doet glimlachen? Wat denkt ge van dat moedertje, dat daar vurig en innig haar ziel uitstortte voor het Hoogere? Of deed zij het voor het tinnen popje? Had Maria de Maagd daar een wonder verricht aan het oude vrouwtje? Wat zou het oude vrouwtje doen als zij u zag neerknielen bij uw keukentafel? Zou zij glimlachen of het hoofd schudden? Als wij het aanbidden van dit Roomsche vrouwtje en van andere buitenstaanders eerbiedigen, beteekent dat dan dat wij met hen instemmen, dat wij het met hen eens zijn?

LENTEGROEN EN ZOMERROZEN.

Deseret Sunday School Songs No. 180.

(Een Nieuwjaarslied.)

Lentegroen en zomerrozen,
 Najaarstinten, alles vlood;
 Nu de winter weer kwam poozen,
 Schijnen bosch en veld wel dood.
 Toch geeft hij ons veel genoeg,
 Menig daagje, zonnig-klaar;
 Droevig zijn zou ons niet voegen —
 Welkom, welkom, gloednieuw jaar!
 Welkom, welkom, gloednieuw jaar!

Lustig zwieren, vroolijk glijden
 Wij langs 't ijs of sneeuwveld blank.
 Hoort! hoe helder en hoe blijde
 Klinkt der arren bellenklank!
 Welk een feestjool, rijk en keurig,
 Wordt ons oog alom gewaar:
 Neen, de winter is niet treurig!
 Welkom, welkom, gloednieuw jaar!
 Welkom, welkom, gloednieuw jaar!

Klinkt in 't hout, beroofd van blâren,
 't Vogellied niet vrij en blij,
 Joligdrukke kinderscharen
 Zingen even blij al zij.
 Tijd van vreugde! Alle menschen
 Zenden heden aan elkaar
 Hunne beste zegenwenschen:
 Welkom, welkom, gloednieuw jaar!
 Welkom, welkom, gloednieuw jaar!

K.

EEN BOOSDOENER DER LIPPEN.

Onder de dingen, die ten monde uitgaan en den mensch verontreinigen, onder de boosdoeners der lippen behoort ook het laffe woord: ze zeggen, het moet waar wezen.

— Hebt gij zelf het gezien, gehoord, bijgewoond.....

„Neen, ze zeggen.....”

— Wie zeggen?

Nu, z e, ik weet het niet, m e n, de menschen natuurlijk!

— Goed! hebben die het zelve gezien, gehoord, bijgewoond?

Neen, dat juist niet!

— Wat dan? Weten z e het dan zeker? Kunnen ze man en

paard noemen, die het zeker weten, gezien, gehoord, bijgewoond hebben?

— Gij vraagt zoo veel: weet ik alles? Of ze man en paard weten? dat kan ik niet zeggen, maar.....

— Maar mensch, gij martelt mij! mijn fortuin, levensgeluk, naam en eer staan op het spel! noem mij één bewijs, dat ik weerleggen, éénen getuige, dien ik bij de keel grijpen en tot verantwoording dwingen kan, of anders zwijg!.....

— Ik weet het niet, maar 't moet toch waar wezen, zeggen ze.

O wie verlost ons van dat laffe, dat laaghartige woord?

(Bonte Steenen.)

S. GORTER.

Verplaatst en Benoemd.

Ouderling Hoyt W. Brewster, van Amsterdam, en Ouderling Andrew P. Roghaar van Den Haag, zijn in September beiden naar Leeuwarden verplaatst, waar geruimen tijd geen zendingswerk verricht is. Hun adres is Molenstraat 39.

Ouderling Don M. Wakefield, wiens verplaatsing van Amsterdam naar Den Haag in ons nummer van 1 September aangekondigd werd, is met het oog op het concertwerk van het zangkoor, dat hij leidt, in Amsterdam gebleven.

Ouderling Kenneth R. Judd is van Leiden verplaatst naar Den Haag. Ouderling Wilmer W. Tanner is van Haarlem naar Leiden verplaatst en daar aangesteld tot gemeente-president. Ouderling Wilson Poulter is verplaatst van Leiden naar Haarlem. Ouderling Max R. Warner is van Groningen verplaatst naar Leiden. Ouderling June W. Wayment is verplaatst van Schiedam naar Amsterdam (over het IJ). Ouderling Kenneth S. Hancock is van Utrecht verplaatst naar Schiedam, waar hij aangesteld is tot gemeente-president.

Ouderling Warren D. Richardson volgt Ouderling Herman de Mik op als president van het Rotterdamsche District. Broeder de Mik denkt deze maand sloop te gaan naar Amerika, in gezelschap van Ouderling Henry Hart, die sedert een paar maanden genealogische nasporingen verricht.

Ouderling Lynn R. Webb is van Apeldoorn naar Rotterdam-Overmaas verplaatst en aangesteld tot gemeente-president. Ouderling Arthur van Otten is van Delft verplaatst naar Apeldoorn. Ouderling Chas. A. Loft-house is verplaatst van Amsterdam naar Delft. Ouderling C. Nicolaas Schaap is van Alkmaar naar Amsterdam verplaatst. Ouderling Geert Boekweg is van Gouda verplaatst naar Alkmaar. Ouderling Hubert Christensen is verplaatst van Amsterdam naar Arnhem. Ouderling Sylvester Dalebout is aangesteld tot gemeente-president te Apeldoorn. Ouderling John L. Spitters is aangesteld tot gemeente-president te Arnhem.

GEZIN EN GEZONDHEID.

Gezondheidsdranken. Les No. 6.

„G a n z e w i j n”: De beste drank is zuiver koud water of ganze-wijn. Zonder water kan het lichaam niet gezond blijven. Meer dan 60 % van 's menschen lichaamsgewicht is water, dat in alle weefsels aanwezig is. Wij hebben het noodig voor het opbouwen der

weefsels, voor de chemische processen, die er binnen in ons plaats grijpen, en voor den afvoer van afvalsproducten. Waar iemand de gewoonte gevormd heeft van het drinken van thee en koffie, en hij of zij tracht zich daaraan te onttrekken, daar zij men zoo voorzichtig, minstens evenveel vloeistof te gebruiken als vroeger, hetzij warm of koud. Het is het best, dit tusschen de maaltijden in te gebruiken, hoewel men bij het eten ook wel wat mag drinken, als het maar niet „doorgespoeld” wordt.

De betekenis van Heete Dranken: In het Woord der Wijsheid doelt de uitdrukking „heete dranken” niet op de temperatuur, maar op de uitwerking op het lichaam. Daarom zijn alle dranken die bedwelmingsmiddelen bevatten, schadelijk, daar verdoovende middelen het hart aantasten en tot verslaafd-worden leiden. Gezonde dranken behoeven niet koud gedronken te worden, maar mogen warm genoeg gedronken worden, zoodat ze een aangename lichaamsreactie veroorzaken. Wie zijn leven lang gewoon is geweest iets warm te drinken bij het ontbijt vindt geen voldoening in een glas koud water. En in dit kliemerig klimaat, waaraan De Génestet zijn bekende boutade wijdt:

O land van mest en mist, van vuilen, kouden regen,
Doorsijperd stukske grond, vol killen dauw en damp,

kan een welgekozen, gezonde morgendrank niet alleen het ontbijt veraangenamen, maar doet werkelijk lichamelijk goed — „daar knapt een mensch van op”.

Graankoffie: Gebruik de beste: „Koffie Hag” is geen graankoffie, maar gewone koffie met een verminderd cafeïne gehalte: gebruik ze niet. Wie zelf graan brandt, zorg er voor het graan goed te blijven roeren, zoodat het niet zwart brandt, want dat kan schadelijke bestanddeelen veroorzaken.

Kruizemunt- of kruidenthee: Zekere kruiden, eventjes getrokken, geven een verfrisschenden drank. Kruizemuntbladen en andere kruiden kunnen hiervoor gebruikt worden.

Warme limonade: Sinaasappel- of citroenlimonade kan evengoed warm als koud gebruikt worden, zelf gemaakt of met behulp van een degelijke limonade-stroop (geen namaak).

Gemberlimonade: Kook een stukje gemberwortel in water en suiker. Doe een stukje geconfijte gember in elk glas en giet er den warmen drank over.

„Flut”: Warm water en melk met suiker of honig.

Melk: Karnemelk of dikke zure melk wordt dikwijls gemakkelijker verteerd dan zoete melk en is aan te bevelen om zijn zuiverende eigenschappen.

Melk laat zich met ieder natuurlijk voedsel gebruiken. Ongeveer een halve liter per dag is voldoende voor een volwassene; kinderen van één tot veertien jaar mogen één liter per dag drin-

ken. Sommige menschen zijn overgevoelig voor melk en moeten ze daarom niet drinken.

Drink met kleine teugen. Gewen u er aan, om elke vloeistof, ook water, slechts met kleine teugjes te drinken, inplaats van met groote slokken.

En nu: Prosit! Gezondheid!

KERST-WIEGELIED.

Deseret Sunday School Songs, No. 174.

O luister, mijn kleine, naar 't mooie verhaal,
Hoe 't kindeke Jezus op aard kwam eenmaal;
Hoe ver hier vandaan eens, 't is lang nu voorbij,
Een kind werd geboren, mijn liefing, als jij.

Koor: Suja, mijn kleine, suja, mijn bloed,
Suja, mijn kleine, slaap nu maar zoet;
Suja, mijn kleine, suja, mijn bloed,
Kindertjes worden door Jezus behoed.

't Verhaal werd verteld door een engelschaar,
Wijl licht hen omglansde, zoo helder, zoo klaar;
Wat blonken de sterren, maar één blonk vooral,
En die bleef toen staan boven 't kindj' in de stal.

De herders bevonden het englenwoord wáár,
Het kindj' uit den hemel, hoe stil lag het daar,
Het lag in de kribbe, zoo needrig, zoo mooi,
Het kindeke Jezus, in slaap op het hooi.

K.

Ontslagen.

Ouderling Gerrit J. van Alfen is eervol ontslagen van zijn werkzaamheden in deze Zending en den 24sten October naar huis vertrokken. Hij woont te Ogden, Utah.

INHOUD.

In het Land van George		Aangekomen	375
Washington	365	Eenmaal zal 't hart verstaan	376
God onzer vaadren	368	Zusters-Hulpvereeniging ...	376
Zondagsschoolwerk	369	Lentegroen en Zómerrozen ...	377
Utrechtsche Conferentie ...	370	Een Boosdoener der lippen	377
Zielslief heeft 't hart	371	Verplaatst en Benoemd	378
Nieuwe-Bedeelingsgedachten	372	Gezin en Gezondheid	378
Huisbezoekbroeders	372	Kerst-Wiegelied	380
Wilsvrijheid	373	Ontslagen	380
Nieuwe Rijmpreekjes	375		

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.